

Keresztény Ifjúsági Világtalálkozó 2016.

Mi voltunk a szerencsések, akik lehetőséget kaptak arra, hogy július végén két hetet Lengyelországban töltsünk a Keresztény Ifjúsági Világtalálkozó keretein belül és így képviseljük az iskolánkat és Nyírbátort.

Mindhárman nagyon izgatottak voltunk az utazás előtt, reményekkel telve vártuk az indulást. Július 18-án reggel indultunk el Nyíregyházáról. Már az út folyamán is sok új ismerősre tettünk szert. Az atyák és a szervezők is segítőkészek és kedvesek voltak. Estére érkeztünk meg az első hét programjainak otthont adó városba Łodzba, ahol az előtalálkozó zajlott. A helyi római katolikus templomban fogadtak minket a vendéglátó családjaink. Egy közös szentmise után elindultunk a szállásainkhoz. A családok mindent megtettek, hogy kényelmesen érezzük magunkat. Finom ételeket kaptunk, körbevezetést és ajándékokat is. A lengyel barátaink vendégszeretete semmihez sem fogható. Jó lehetőség volt arra is, hogy gyakoroljuk az angol nyelvet.

Második nap ellátogattunk Varsóba, ami egy gyönyörű történelmi város. Egy napot töltöttünk különböző templomok és kastélyok felkeresésével.

Az előtalálkozó során minden nap szentmisén és különböző érdekes előadásokon vettünk részt. Mindannyian sokat tanultunk a hét során. Új nemzetiségeket, szokásokat, ételeket fedeztünk fel. Önállóan közlekedtünk a városban, sok időt töltöttünk házigazdáinkkal és újonnan szerzett barátainkkal. Bármerre mentünk mindenhol szívesen láttak, örömmel üdvözöltek minket. Rengeteg pozitív élménnyel gazdagodtunk. Lelki feltöltődés is volt az előtalálkozó, hiszen számos misén, katekézisen, elbeszélgetésen vehettünk részt. Mindig nagy örömmel fogadtuk a közös imákat és énekeket is, amiket azóta sem felejtettünk el. Lehetőségünk volt négy szemközt beszélgetni papokkal, apácákkal, és ezek a beszélgetések nagyban meghatározták a Lengyelországban eltöltött idő hangulatát. Az első hét végén fájó búcsút vettünk a családoktól, akik vendégül láttak minket, és tovább indultunk Brzeskoba.

Brzesko egy csendes kisváros, ahol szerető családok várták az Ifjúsági Találkozóra érkezett fiatalokat. Itt többnyire a magyar zarándokokat szállásolták el. Mint a Debrecen-Nyíregyháza egyházmegye fiataljai, szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hiszen jónéhányan az ország többi részéről tömegszállókön aludtak, ahol rosszabb körülmények voltak, mint nekünk a családoknál. Természetesen itt is barátságosak és segítőkészek voltak velünk a helyiek, körbevezettek minket, sőt ajándékokkal is elhalmoztak. Barátkozás céljából többször összegyűltünk a város egy-egy pontján, így jókat beszélgethettünk, sok barátság kötöttett a két hét alatt. Ahogy előző héten már megszokhattuk, minden reggel Szentmisével indult, amit egy katekézis követett. Neves egyházfők, bölcs tanítók előadásait hallhattuk. Szóesett családról, szerelemről, karierről és vallásról.

Több nap is ellátogattunk Krakkóba, (ami körülbelül 50 km-re volt a szállásunktól) volt, hogy az egyházmegye fiataljaival többen, volt, hogy csak néhány barátunkkal páran. Vonattal kellett közlekednünk, ami az egyik este a hazafelé úton 9 óra körül le is robbant, mert egy francia fiatal rosszul érezte magát és meghúzta a vészféket. Sajnos az beragadt, és így egy pótló vonatra kellett várunk, hol fent a vonaton, hol pedig a sín mellett, hiszen folyamatosan fel- és leszállítottak bennünket. Az éjszaka közepén rendőrök, tűzoltók és mentők is érkeztek a helyszínre, mivel sokan nem bírták a várakozást és rosszul lettek. Már 3-4 óra volt, amikor a másik vonatra felszállva az elindult Brzeskoba. A szállásadó családokhoz 6 óra körül érkeztünk meg, akik a reggeli munkába menetre készültek, velük együtt reggeliztünk, aztán végre lefeküdtünk aludni. Noha akkor nem volt olyan élvezetes, mégis jó visszagondolni az ilyen élményekre is. Aznap természetesen mindenki délutánig aludt.

A hét legnagyobb eseménye egyértelműen a pápa miséje volt. Igazából az első hét is erre a napra készített fel minket, ezért volt a neve előtalálkozó és lelki ráhangolódás. A második héten pedig már inkább az utolsó nap körül forgott minden. Előtte való este részt vettünk a virrasztáson, ahol majdnem 2 millió fiatallal együtt hangolódhattunk a másnapra, egy darabig Ferenc pápa is

velünk volt. Kaptunk gyertyákat, melyeket meggyújtva fantasztikus látványban lehetett részünk. Kétmillió fénycsóva, kétmillió keresztény fiatal – leírhatatlan élmény volt ezt ott megtapasztalni, és lélekben óriási megnyugvást, feltöltődést jelentett ez számunkra. Közösen imádkoztunk, énekeltünk, majd hálósákokban a szabad ég alatt aludtunk.

Kaptunk a szervezőktől étel-csomagokat, és folyamatosan osztottak vizet, így se nem éhezünk, se nem szomjaztunk. Délelőtt került sor a Szentatya miséjére, ami szintén egy meghatározó élmény volt a számunkra. A mise után a mi egyházmegyénk elindult a helyszínről a buszokhoz, ami egy 10 kilométeres sétát jelentett, de ehhez már hozzászoktunk a két hét alatt, hiszen annak ellenére, hogy a tömegközlekedési eszközöket ingyen használhattuk, mégis sokat kellett sétálnunk. Majd rengeteg élménnyel és tapasztalattal szálltunk fel, és foglaltuk el a helyeinket. A helyeinket, ahol két héttel azelőtt ülve az indulásra várva még nem is sejtettük, hogy ilyen jól fogjuk magunkat érezni. Hogy ennyi barátot szerzünk, hogy a lengyel családokkal még hónapok után is tartjuk majd a kapcsolatot és hogy ennyire visszavágyunk majd a krakkói Keresztény Ifjúsági Világtalálkozóra.

Az iskolába visszatérve arra bátorítjuk a többi fiatalt, hogy nyugodtan vegyenek részt hasonló eseményeken, hiszen ezzel nem csak a keresztény közösség gyarapodik, hanem mindenki személyes tapasztalatot, élményt szerezhet a hit által. Egy biztos, mi már várjuk a következő világtalálkozót!

Vajdics Eszter, Markos Attila, Kardos István
13.D osztályos tanulók